

Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
24. března Léta Páně 2024

SVATÝ VÁCLAVSKÝ VINICE 4

DUBEN

Pašije

zpívané při liturgii Květné neděle nás uvádějí do Svatého týdne, k jehož prožití nás v tomto čísle Vinice zve Jana Gottwaldová. Slovo pašije je odvozeno od latinského *passio*, utrpení. Příbuznými slovy jsou v češtině např. pacient nebo pasivita. Vypadá to, jako by se Ježíš vzdal jakékoli aktivity a jen trpně přijal to, co na něj političtí a náboženští vůdcové (nebo snad dokonce jeho Otec?) přichystali. Stačí však nahlédnout do dalších jazyků a náš pohled se rozšíří. Např. francouzské *passion* totiž označuje vášně. Do této perspektivy nás uvedla čtení o 3. neděli postní, k nimž se vrací ve

svém článku náš jáhen Jan; Hospodin se v nich označuje jako Bůh žárlivý a Ježíš se projevil jako vášnivý. Na jiném místě mluví Ježíš o ohni, který přišel vrhnout na zemi – oheň ovšem nejen hřeje, ale i spaluje, a tak svíce vydává světlo až k naprostému sebeobětování. Před Pilátem Ježíš odhalil smysl svého

života: přišel vydat svědectví pravdě, a toto svědectví zpečetil svou smrtí. Vášně a utrpení jsou totiž sourozcí. A tak vstupujeme do velikonočních tajemství k setkání s Kristem, jehož utrpení není pasivní, nýbrž je skutkem, projevem jeho vášnivé lásky k nám. *MiM*

S P O L E Č E N S T V Í *naší farnosti a jeho záležitosti*

Setkání pastorační rady v březnu

V úterý 19. března se na faře sešla pastorační rada. První část večera byla věnována plánování blížících se velikonočních svátků. Velikonoční vigilie bude oproti předchozím letům začínat již v 19 hodin, letošní velká noc bude kvůli změně času o hodinu kratší. Farnost letos nemá dospělé katechumeny, během vigilie tedy neproběhnou křty. I tak bychom ale rádi po vigilii uspořádali „agapé“ a společně oslavili Vzkříšení. Na agapé budou zváni všichni, kdo se zúčastní vigilie, je vhodné přinést něco dobrého k jídlu či pití.

V druhé části večera pastorační rada řešila otázku, proč se nám ve farnosti nedaří do některých aktivit zapojovat více lidí. Příkladem jsou postní křížové cesty či nyní pravidelně pořádaná farní kafe. Když hledáme dobrovolníky, kteří by si takovou věc vzali na starost, obvykle se nikdo nehlásí, nebo se služby

ujímá stále stejná hrstka lidí. Je možné, že nějakou roli hraje nejistota, jestli bych takovou věc zvládl, jak bych to měl udělat...

U vedení křížové cesty může jít o ostych mluvit před ostatními, obavy, kde najdu vhodný text. Možná by příští rok pomohlo dopředu připravit materiály a nabídnout je vytištěné spolu s výzvou k přihlašování dobrovolníků, aby se osmělili i ti, kdo ještě nikdy křížovou cestu nevedli.

Ohledně farního kafe pastorační rada naplánovala, že v neděli 7. dubna po obou bohoslužbách proběhne „zaučování“ těch, kdo by se na něm chtěli v budoucnu podílet. Zorientujeme se v kuchyňce, naučíme se ovládat kávovary. Budeme rádi, když dorazí co nejvíce lidí, zkušenost s přípravou kávy se může hodit i při jiných farních akcích!

AD

Zpráva o hospodaření farnosti za rok 2023

Farnost v roce 2023 hospodařila s celkovými příjmy 2 186 193 Kč. Z toho nejvyšší příjmy byly z darů farníků, a to ve výši 826 163 Kč. Z Fondu pastoračního asistenta bylo převedeno 96 000 Kč. Kostelní sbírky vynesly 375 574 Kč. Na Arcibiskupství pražské bylo vybráno úhrnem 89 266 Kč, jedná se o vyhlášené sbírky a odvod do Fondu sv. Vojtěcha na platy duchovních. Ostatní příjmy (za časopisy, úroky, příspěvky na pobyt na Tělesné obnově a dobrovolné

příspěvky na akce, převody fondů) činily 699 190 Kč. Za nájemné se vybralo 100 000 Kč.

Výdaje na provoz a opravy za rok 2023 činily 1 950 513 Kč. Na opravy v obou kostelích bylo vynaloženo 455 024 Kč. Byly opraveny zvony u kostela sv. Václava, byla provedena oprava dveří a velkého kříže v kostele sv. Mikuláše. Ostatní opravy činily 75 009 Kč. Za energie, plyn a vodné farnost zaplatila celkem 418 499 Kč, náklady na ostatní služby,

bohoslužebné potřeby, materiálové náklady a odpisy byly 791 981 Kč. Mzdové náklady se vyplátily ve výši 210 000 Kč.

Ve Fondu pro pastoračního asistenta jsou nevyčerpané dary ve výši 287 736 Kč.

Farnost hospodařila s celkovým přebytkem ve výši 235 680 Kč.

Výdaje	1 950 513,00
Kancelář	7 144,00
Tiskoviny	14 699,00
Bohoslužebné potřeby	21 066,00
Drobný majetek	7 830,00
Ostatní a knihy	66 270,00
Elektrická energie	117 810,00
Plyn	253 763,00
Opravy	530 033,00
Akce farnosti	93 797,00
Ostatní služby	232 742,00
Poštovné	379,00
Telefon, internet	36 323,00
Pastorační asistent	96 000,00

Farní charita (1 Kor 13,3n)

Děkujeme za Misijní koláč – před kostelem jsme obdrželi 10 500 Kč a 15 €, na účet ještě na misijní účel přibýlo 1 600 Kč, papežskému misijnímu dílu dětí jsme odeslali 12 480 Kč.

Děkujeme za laskavé prožívání Dne seniorů a nemocných v sobotu 16. března, za mši sv. s udílením svátosti nemocných, za slova a krásnou, zajímavou hudbu P. Jaroslava Konečného. Obojí se dotýkalo našich srdcí i duše. Děkujeme za opět skvělé pohoštění Lukáše Borského i služby jeho Lidušky, Janičky a Vládi Jenišťových, Lidušky a Kláry Hobzových, Ondry Rechnera a Vojty Borského.

Mzdové náklady	114 000,00
Bankovní poplatky	47 112,00
Pojistné	55 954,00
Sbírky AP	110 786,00
Odpisy	144 805,00

Příjmy 2 186 193,00

Nájmy	100 000,00
Kostelní sbírky	375 574,00
Sbírky a odvody AP	89 266,00
Dary	826 163,00
Tiskoviny	11 914,00
Ostatní příjmy	713 276,00
Dotace	70 000,00

Zůstatky fondů k 31. 12. 2023

Fond na opravu varhan	1 317 800,00
Fond oprav	154 243,00
Fond pastorační asistent	287 736,00

Ivona Nováková, účetní farnosti

Děkujeme za pravidelnou finanční sbírku 5. neděli postní, v kostele jsme dostali 13 388 Kč a na účet prostřednictvím QR kódu 4 200 Kč.

Výlet pro seniory „tramvají po církevních místech“ 27. dubna začne v 10.00 h před katedrálou sv. Víta, navštívíme ji společně s průvodcem, pak Arcibiskupský palác a zakončíme ve Fortně. Oběd je zajištěn, jen prosím počítejme i se schody.

Za fachu *Hanka*
charita@farnostvrsovice.cz

721 444 323
č. účtu: 3400038319/0800

Přidáváme Zprávu o hospodaření Farní charity Praha 10 – Vršovice v roce 2023 od Lidušky Hobzové:

Farní charita v roce 2023 hospodařila s celkovými příjmy v částce 269 926 Kč. Jednalo se především o dary, které dárci v loňském roce poslali na účet farní charity. Někteří posílali své příspěvky každý měsíc, jiní jednorázově. Když dárci uvedli účel platby, byl jejich dar na tento účel použit. Děkujeme všem dárům za jejich štědrost.

Druhým zdrojem příjmů farní charity byly účelové sbírky. V loňském roce organizovala farní charita celkem čtyři takové sbírky – sbírku na misie, pro oběti zemětřesení v Turecku a Sýrii a adventní a postní sbírku pro sociálně potřebné.

Posledním zdrojem příjmů farní charity byly finance, které naši koledníci vykoledovali během Tříkrálové sbírky. 65 % z těchto peněz nám Arcidiecézní charita vrátila. Finance jsme využili na úhradu školních a zdravotních potřeb vnučky jedné babičky samoživitelky a dcery jedné maminky samoživitelky.

Výdaje farní charity v roce 2023 činily celkem 265 107 Kč. Většina této částky byla využita v rámci naší farnosti. Jednalo se o finanční zajištění akcí pro seniory, především Dne seniorů a nemocných a také výletu pro seniory. Každý měsíc jsme vypláceli odměnu jedné paní, která navštěvovala seniory, starala se jim o nákupy a pomáhala v domácnosti. Dále jsme finančně podporovali potřebné – v rámci tzv. farní miniadopce několik samoživitelů s dětmi, další sociálně potřebné a ukrajinské rodiny, které pobývají v České republice

(úhrada pojistného, pobytu na Tělesné obnově, školních aktivit).

Finance, které se vybraly v organizovaných sbírkách, byly odeslány podle svého účelu – sbírka na misie byla odeslána na účet Papežského misijního díla a sbírka pro oběti zemětřesení v Turecku a Sýrii na účet Charity České republiky. O využití vykoledovaných peněz z Tříkrálové sbírky jsem už psala.

Příjmy v Kč

dary přijaté na účet celkem	115 000
z toho na:	
farní miniadopce	18 600
pomoc sociálně potřebným	5 000
pomoc občanům Ukrajiny	4 800
pomoc obětem zemětřesení (Turecko, Gaza)	5 000
bez udání účelu	81 600
sbírka na misie	13 388
sbírka (Turecko a Gaza)	27 884
adventní a postní sbírka	31 795
Tříkrálová sbírka (2022, 2023)	81 859
Celkem	269 926

Výdaje v Kč

farní miniadopce	21 576
pomoc sociálně potřebným	17 499
Papežské misijní dílo	13 388
pomoc obětem (Turecko, Gaza)	32 884
pomoc občanům Ukrajiny	8 620
využití Tříkrálové sb. (2023)	39 424
aktivity pro seniory a ostatní	117 298
mzdové náklady	12 480
poplatky	1 938
Celkem	265 107

Lída Hobzová

PROSTOR *pro sdílení myšlenek a nápadů*

Kolik?

Stojíme na prahu velikonočních svátků, postní dobu máme skoro za sebou. Jak jsme ji prožili? Posunula nás v něčem? Změnili jsme se nějak k lepšímu? Zdokonalili jsme se? Možná je takové bilancování vlastně předčasné, odpověď snad přinesou až svátky, na které nás půst měl připravit... Na začátku postní doby si většinou dáváme předsevzetí ve smyslu, že něčeho chceme dělat více (např. modlitba, četba bible, bohoslužby, návštěva nemocných a starých) a něčeho naopak méně (jíst, pít, koukat na televizi, žvanit atd.). Nyní je čas ohlédnout se a zhodnotit, jestli jsme to dokázali, jestli jsme podali dostatečný výkon. A co když nepodali? Jaké to má důsledky? Nedopadneme jako ten neplodný fíkovník, který Ježíš proklel? (Mk 11,12nn)

Ptejme se po smyslu – proč všechno to postní snažení? Co tím chceme dosáhnout? Jaký je smysl našeho náboženství a všech nároků, které s sebou nese? Vždyť jsou to nároky, kterým chronicky nejsme schopni dostát, čímž se jen přibližuje náš pocit nedostatečnosti a viny.

Utěchou nám budiž, že Ježíš náboženství zrušil. Učinil tak, když „vyčistil“ chrám. Četli jsme to o 3. postní neděli (Jan 2,13-25). Je ovšem třeba tuto událost domyslet. Zdá se, že vyháněl ty, kteří tam nepatřili. Jako by z našeho kostela vyhnal dejme tomu řečníka nebo směnárníka, kteří by si pod kůrem otevřeli stánky. Nesmíme však takto závažný prorocký čin znevážit povrchním výkla-

dem. Ježíšovi nešlo o pořádek a ticho v kostele (v jedné farnosti se vážně diskutovalo o tom, jestli je přípustné prodávat u kostelního vchodu náboženskou literaturu a pohlednice...). Ti prodavači a směnárníci tam patřili! Prodávali totiž obětní zvířata a směňovali rituálně nečisté mince, nesoucí obraz císaře či jiných božstev. Obojí bylo nezbytné pro bohoslužbu. Představme si pro srovnání, že by z našeho kostela vyhnal prodavače hostií a mešního vína. Ježíš tímto radikálním činem, šokujícím agresivitou, znemožnil konání bohoslužby, znemožnil zbožnost. A to i poutníkům, kteří v onen den přišli do chrámu obětovat s upřímností. Zrušil náboženství coby obchod s Bohem. „Nedělejte z domu mého Otce tržnici.“ (Jan 2,16)

To, co Ježíše tak rozlítlo, bylo, že se z Otce dělal obchodní partner, který má plnit protislužbu. Za naše zbožné výkony, oběti a zásluhy má plnit přání, představy, tužby, zájmy, např. ty národné. Papež to vystihl, když varoval, abychom „z Otce všech neučinili boha vlastních důvodů a národů“ (promluva ze dne 30. 6. 2022 k delegaci Konstantinopolského patriarchátu). A ještě horší je, když se s Otcem zachází jako se zbožím, tj. prostředkem zbohatnutí, vlivu, moci. Toto pokušení hrozilo a hrozí především náboženskému personálu.

K pohanskému smýšlení můžeme sklouznout i my, když náboženství pochopíme jako systém zbožných úkonů, rituálů, příkazů a zákazů... A tím vším

chceme dosáhnout vlastní dokonalosti a zajistit si spásu. Ježíš vydal sebe sama (Gal 1,4; 2,20; Ef 5,25), my se chceme zajistit...

Chrám, centrum a symbol náboženství, označuje Ježíš jako „dům mého Otce“ (Jan 2,16). Tam, kde je Otec, jsou i děti, sourozenci. Dům je místem jejich společenství – domovem. Společenství s Bohem i mezi lidmi, to je náboženství podle Kristových představ. Synoptická evangelia na paralelním místě uvádějí výrok, že chrám má být „domem modlitby pro všechny národy“ (Mk 11,17). Tedy ne oběť, ale modlitba – rozhovor, komunikace. Ovšem i s modlitbou lze zacházet jako s obětinou – čím víc, tím jistější odměna. I s Kristem lze zacházet jako s modlou. I z živého Boha, Otce všech, lze udělat pohanskou modlu, bůžka (viz papežův výrok výše).

Otcův dům hraje roli i ve známém podobenství v Lukášově 15. kapitole. Marnotratný syn se tam vrací smířit s Otcem. Otec se snaží smířit oba syny: marnotratného se vzorným – ten ovšem odmítá vstoupit dovnitř. Zabíjí se tam zvíře, ale ne k oběti, nýbrž jako prostředek společné oslavy a radosti.

Zdá se tedy, že není důležitá otázka, kolik jsme toho v letošní postní době zvládli. Podstatné je spíše, zda jsme si

vyjasnili odpověď na otázku proč. Proč chodím do kostela? Jaké je moje místo v chrámu Kristova těla? Co dělám pro společenství Otcova domu?

V závěru evangelia 3. neděle postní jsme četli, že Ježíš „nepotřeboval, aby mu někdo něco o lidech vykládal. Sám totiž věděl, co je v člověku“ (Jan 2,25). Co to bylo? Možná právě onen sklon být obchodníkem – myslet tržně i v oblastech, kam ekonomické smýšlení nepatří, kde má jít o život jako takový, o člověka. Vidíme, kam to vede, když např. ve zdravotnictví, sportu, politice (každý si může doplnit svůj obor) jde jen o obchod, zisk, zajišťování vlastních pozic a výhod. Ve vztahu k Bohu to vede k odsouzení: „Kdo v něho věří, není souzen; kdo nevěří, už je odsouzen, protože neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího.“ (Jan 3,18) Jméno Ježíš znamená „Bůh zachraňuje“. On zachraňuje, ne my svými výkony. „Milostí jste tedy spaseni skrze víru. Není to vaší zásluhou, je to dar Boží! Dostáváte ho ne pro skutky.“ (Ef 2,8-9) Ty jsou nezbytné a mají smysl, ale jen coby výraz vděčnosti. Otázka kolik je na místě. Ale ne kolik jsme udělali a na kolik máme nárok, ale kolik jsme dostali darem.

Jan Rückl

Vstupujeme do Svatého týdne

„V této knize bych rád předložil podněty k uvědomělejšímu slavení pašijového týdne – od Květné neděle do Velikonoční neděle. A nabídl podněty, jak uspořádat svůj všední den, aby se tento týden stal vskutku svatým – jak jej nazývají v Itálii: Settimana santa – Svatý

týden. Měl by to být týden, který nás posvěcuje a uzdravuje. Tím, že slavíme liturgii a pronikáme do ní díky rozjímání, se může na nás uskutečnit vykoupení a proměna.“ To píše v úvodu ke své knížce *Sedm kroků do života. Prožít Velikonoce* známý německý benediktin-

ský mnich Anselm Grün. Knihu vydalo nakladatelství Paulinky v roce 2012.

Květná neděle

Na Květnou neděli slavíme především triumfální vjezd Ježíše do Svatého města. V Ježíši přijíždí do Jeruzaléma na oslátku Král pokoje. Průvodem s ratoletmi začíná bohoslužba. Požehnané ratolesti si odnášíme domů, přinášíme do svého domu Ježíšův pokoj, a vyznáváme, že Ježíš je pravý král, který kraluje také v našem domě a v našem srdci. Příběh pašijí podle Marka – bezmoc lásky je mocnější než moc vládců tohoto světa. Také chce ukázat, že právě tam, kde jsme v nemoci nebo ve stáří zjevně bezmocní, může láska proměnit i tu největší nouzi.

Pondělí (Jan 8,1-11)

V Janově evangeliu ukazují všechny scény, v nichž vystupuje žena, že jde o lásku. Jan miluje číslo sedm. Existuje sedm znamení spásy, které Ježíš působí. A nacházíme sedm scén se ženami, které nám chtějí říct, že celý náš život bude proměněn v lásku, pokud přijme-me Ježíše.

Úterý (Jan 13,21-33.36-38)

Text líčí večeři Ježíše s jeho učedníky. Existují tři možnosti, jak reagovat na Ježíšovu lásku. Všechny tři jsou v nás: milovaný učedník, Petr i Jidáš. Nikdo z nás za sebe nemůže ručit, že nebude jako Petr zbabělý, a že Ježíše nezapře. A nikdo si není natolik jist svým vlastním srdcem, že by mohl vyloučit zradu jako Jidáš. Někdy zrazujeme sami sebe, naše vlastní svaté přesvědčení. Protože je nám najednou něco jiné dů-

ležitější, zrazujeme to, co jsme druhým vznešeně a svatě naslibovali, nebo co nám doposud bylo svaté. Rozhodující je, abychom pak jako Jidáš nepropadli zoufalství sami nad sebou, nýbrž abychom jako Petr ve svém selhání věřili, že Ježíšova láska je větší než naše vina. Spolu s Petrem můžeme říct: „Pane, ty víš všechno. Ty znáš mou zbabělost, mé zapírání, mé slabosti, mé chyby. Víš ale také, že v hloubi svého srdce toužím tě milovat.“ Tak jsme zároveň Petr a zároveň ten milovaný učedník, který byl blízko Ježíšovu srdci.

Středa

Na základě Matoušova evangelia (Mt 26,14-25) mi v textu padlo do oka téma vydání a předání (Mt 26,15), v latině slovo „tradere“, které může znamenat jak vydat, tak i předat. V Ježíšových pašijích jde také o „traditio“, o vydání a předání. Ježíš se nám v eucharistii a večeři Páně rozdává. Předává se nám. Vydává se nám. A to je oním nejhlubším jádrem veškerého předávání, vši tradice, které si v církvi nejvíce ceníme. Že je nám v tradici předán sám Ježíš. Vydání a předání – co znamená pro nás? Když se nasazuji pro druhé lidi, pak sám sebe vydávám. Když nechávám proudit svou sílu do nějaké práce, předávám sám sebe dílu, do kterého mne Bůh povolal. Pouze tehdy bude náš život nést plody. Potom nebudeme lidem pouze vydání, ale i předání, darování. Staneme se tak pro druhé požehnáním, stejně jako se pro nás stal požehnáním Kristus. Pouze tehdy se vytvoří skrze nás dobrá tradice, která bude pokračovat také po naší smrti.

Zelený čtvrtek

V centru pozornosti je slavnost poslední večeře, kterou ustanovil Ježíš v předvečer svého utrpení. Tři důležitá témata, která bychom měli v tento den rozjímat:

- eucharistická večeře, kterou nám Ježíš zanechal na památku své lásky,
- mytí nohou, jako výraz celého jeho života,
- samota na Olivové hoře, při které Ježíš sám zápasí s Otcem.

Hostinu slaví člověk vždy s druhými lidmi. Večeře Páně nás sjednocuje nejen s Ježíšem Kristem, ale také s věřícími, kteří se mnou slaví eucharistickou hostinu. Tato hostina je počátkem církve.

V rituálu mytí nohou Bůh se stává člověkem, jedná s námi lidsky, prokazuje službu lásky. Nohy jsou obrazem našeho vztahu ke světu. Šlapeme jimi po tomto světě a špiníme se. A také jako Ježíš se máme sklonit ke svým bratrům a sestrám, a dotknout se jich tam, kde jsou pošpinění, a máme je očistit svou láskou a porozuměním, uzdravit jejich rány.

Osamělý zápas Ježíše na Olivové hoře, jeho modlitba odevzdání se Otcově vůli je pro nás příkladem, že v modlitbě Otče náš se máme odevzdat do Boží vůle v důvěře, aby se naplnila. Potom s Ježíšem zažijeme vnitřní svobodu. Osvobodíme se od očekávání druhých lidí a našich vlastních představ o životě a zažijeme hluboký pokoj.

Velký pátek

Na Velký pátek je Ježíš odsouzen k smrti na kříži. Z katolické liturgie bych zmínil dvě témata: pašije a uctívání

kříže. Tím, že posloucháme Janovy pašije, slyšíme nejen Ježíšovu bolest, ale i její přemožení. Utrpení je přemoženo Boží láskou a skrze ni proměněno. Slyšíme i zaslíbení, že to utrpení, které postihlo právě nás, nás nemůže zlomit, nýbrž více a více otevřít lásce, která na kříži navždy zvítězila nad nenávistí. Kříž je znamením naděje, která dokáže proměnit veškeré utrpení tohoto světa. V katolické liturgii slavnostní uctívání kříže se stává vyjádřením díky, že za nás Ježíš zemřel, že svou lásku projevil až do krajnosti.

Bílá sobota

Je den ticha. Nekonají se žádné bohoslužby. Kristus vstoupil do říše smrti, do pekel. Ježíš nejen zemřel, on byl také tři dny mrtev. Pro každého člověka existují dveře, kterými můžeme projít pouze sami: brána smrti. Všechny strach světa je nakonec strachem z této samoty. Kristus překročil bránu samoty. To znamená, že osamělost člověka je překonána, neboť Kristus sám do ní vstoupil. Uprostřed smrti je život, přebývá zde láska.

Boží hod velikonoční

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně je největší slavností křesťanského církevního roku, při níž se slaví Kristovo zmrtvýchvstání a vítězství nad smrtí a vykoupení celého lidstva. Slavení začíná vigílií v předvečer po západu slunce. Existuje mnoho obrazů, které popisují tajemství Velikonoc. Anděl odvaluje kámen od hrobu, kámen, který nás blokuje a brání nám v životě. Člověk přichází ke své pravé podstatě, ke svému bytí, když přechází z pozemského života do

duchovního. Každý krok je přechodem do Božího světa, do jeho posledního domova. Jsme pocestnými, kteří jdou

s Ježíšem na cestě k Otci, na cestě ze smrti do života.

Jana Gottwaldová

O H L É D N U T Í

Den seniorů a nemocných s paterem Jaroslavem Konečným

V sobotu 16. března jsme se sešli v počtu asi 50 osob v sále u kostela sv. Václava, kam nás naše farní charita pozvala na Den seniorů a nemocných. Ten začal krásnou mší svatou, kterou sloužil host pater Jaroslav Konečný, toho času farář ve Vlašimi. Ukázalo se, že má na Vršovic krásné vzpomínky.

Narodil se v Opavě, ale jeho rodiče se s ním krátce po jeho narození přestěhovali do Prahy. Až do jeho jednoho roku bydleli v Ruské ulici č. 24, pak se přestěhovali na Třidu SNB 28 (dnes Vršovická), kde bydleli až do jeho čtyř let. Vzpomínal, že jej již jako malého čtyřletého chlapce přitahoval kostel sv. Václava a dožadoval se, aby se s ním tam šla maminka podívat. Dodnes si pamatuje, jak jej kostel uchvátil svojí mohutností, zvláště sv. Václav na koni.

Pater Konečný byl původně profesionálním hudebníkem, vystudoval hru na hoboje a varhany. Zajímaly ho staré hudební nástroje. Jako hoboista hrál v činoherním orchestru Národního divadla a v operním orchestru Smetanova divadla. Kolem svých 25 let při svých toulkách přírodou zavítal do kostelíka sv. Palmácie v Budňanech pod hradem Karlštejn. Tam jej oslovil pater Václav

Malík, který ho pak v jeho 27 letech pokřtil.

Do semináře tedy vstoupil až jako starší, kdy zaslechl Boží volání. Myslel, že tam bude muset s hudbou skončit, ale sešlo se tam mnoho bohoslovců – muzikantů (mezi nimi také nynější pan biskup Stanislav Přibyl), tak hráli a hudbou oslavovali Pána Boha. Po vysvěcení na kněze v roce 1998 byl pater Konečný poslán do Vršovíc jako kaplan a pobyl u nás jeden rok.

Když mu bylo 50 let, objevili mu srdeční vadu, a tak musel přestat hrát na hoboje. Hra na staré hudební nástroje není tak namáhavá, věnuje se jí tak podnes a rozdává radost. My jsme také prožívali radost při jeho krásné přednášce, hře na nástroje a zpěvu starých písní. Pater Konečný přinesl různé zvířecí rohy, z nichž každý hraje jiným zvukem. Nejzajímavějším nástrojem byl portativ, což jsou malícké přenosné varhany. Hrál na ně několik skladeb ze 16. století a zpíval. Bylo to krásné.

Na závěr nám pater Konečný zdůraznil, že svátost nemocných nás může uzdravit, ale také nemusí. V každém případě dává sílu a naučí nás s nemocí žít.

Vzpomínal na svého strýčka generála Jaroslava Konečného, který byl ve svém bytě v Ruské ulici ve Vršovcích r. 1941 zajat a v roce 1943 v Berlíně popraven. Celá rodina se předtím modlila, aby k tomu nedošlo, a po strýcově smrti od Pána Boha mnozí odpadli. Pater Konečný našel dopis, který strýc napsal pár hodin před popravou svým nejbližším, že odchází z tohoto světa smířen s Bohem i lidmi. Jaroslav Konečný se

stal knězem a dost příbuzných se pak k Pánu Bohu vrátilo.

Pokud chcete jeho hudbu slyšet, najdete ji na webu [youtube.com/Jarazaba](https://www.youtube.com/Jarazaba).

Na závěr děkuji Hance Kučerové Rechnerové za krásně zorganizované setkání a zajištění odvozu hodně nemocných seniorů, schole za krásný zpěv, dále našim kuchařům Lukáši Borskému a Vláďovi Jenišтови a všem pomocníkům. Jídlo bylo moc dobré. Děkujeme.

Lída Müllerová

P O Z V Á N Í *na konec března a na duben*

Příležitost ke svátosti smíření před velikonočními svátky bude v **úterý 26. března** od 15 do 18 hodin v kostele sv. Václava. Zpovídat budou dva kněží. Kromě toho je možnost zpovědi vždy půl hodiny před mší sv. v kostele sv. Václava.

Ve středu 27. března od 16.30 do 17.30 se v kostele sv. Václava uskuteční **Křížová cesta pro děti** (cca 5–10 let), povede ji Anička Kalcovská.

28. března je **Zelený čtvrtek**, mše sv. s obřadem mytí nohou začne v kostele sv. Václava v 18 hodin.

29. března je **Velký pátek**. V 17 hodin začne v kostele sv. Václava **pobožnost křížové cesty**, v 18 hodin **velkopáteční obřady** s pašijemi a uctíváním kříže.

V sobotu 30. března se sejdem v 19 hodin v kostele sv. Václava k **velikonoční vigílii**. Po vigílii jste zváni do sálu

na Agapé, hodí se přinést něco k jídlu či pití.

V neděli 31. března budeme slavit **Zmrtvýchvstání Páně** při mších v 8.30 a v 10.30. Po obou bohoslužbách se koná farní kafe.

V pondělí 1. dubna bude sloužena **mše svatá** v kostele sv. Václava od 8.30.

Ve čtvrtek 4. dubna se uskuteční **Klub seniorů** v 9 hodin ráno na faře. P. Pavel Semela bude mluvit o vršovické farnosti, víře a pohybu.

V neděli 7. dubna proběhne po obou nedělních bohoslužbách „**zaškolení k přípravě farních kafi**“. Jsou zváni všichni se zájmem zorientovat se v kuchynce a naučit se zacházet s kávovary.

V neděli 14. a 21. dubna se bude konat **jarní charitativní bazárek dětského oblečení a hraček**. Bližší informace níže.

V sobotu 27. dubna se uskuteční **výlet pro seniory**. Plánujeme návštěvu chrámu sv. Víta, Arcibiskupského paláce a Fortny. Přihlašování u Hanky Kučerové Rechnerové (hana.rechnerova@farnostvrsovice.cz) či na papír v kostele sv. Václava.

V neděli 28. dubna se po obou bohoslužbách koná **farní kafe**. V 16.30 zveme děti a rodiče na faru na představení loutkového divadla **Kašpárek detektivem**.

Ve čtvrtek 2. května v 9 hodin dopoledne zveme na přednášku **Jindřich Waldes**, „vršovický Baťa“, průmyslník, sběratel, mecenáš, „král knoflíků“. Přednáška se koná v sále u sv. Václava ve spolupráci se Státním oblastním archivem.

Křížová cesta na Petříně

Mariina legie srdečně zve na **velkopáteční křížovou cestu** na Petříně **29. března**. Začneme ve 12 hodin modlitbou Anděl Páně u kostela sv. Karla Boromejského, pokračujeme k soše Panny Marie z exilu a dále křížovou cestou až na vrchol Petřína. Prosíme kancionály s sebou. Informace: Hana Řehořová, tel. 271742074.

Jarní charitativní bazar dětského a teenager oblečení

Milí farníci, zveme vás na jarní bazár! Tentokrát je plánován na dvě po sobě jdoucí neděle v polovině dubna, konkrétně 14. a 21. dubna 2024.

Do bazárku můžete věnovat dětské a mládežnické oblečení, obuv, hračky, sportovní vybavení, knihy, stolní hry

apod. Věci darované do bazárku nechávejte po Velikonocích vlevo u zpovědnice pod křížem.

Výtěžek bazárků v roce 2024 byl skvělých 19 569 Kč. Peníze byly použity na vánoční dárky pro děti, pro všechny skupinky náboženství na jejich potřeby, a nejvyšší částka 11 500 Kč putuje na farní tábor 2024. Máte-li pro nás tip na projekt, který bychom mohli podpořit v rámci naší farnosti v tomto roce, prosím napište na kontakty níže. Děkujeme!

*Madla Vachulová, 732 204 860,
vachulovam@gmail.com*

Pozvání k sousedům

Rádi bychom Vás pozvali na dubnový program Sálu Habrovka (ul. U Habrovky 66/2, Praha 4; metro Budějovická). **V neděli 21. 4. 2024** v 17 h přivítáme prof. Pavla Hoška s tématem **J.R.R. Tolkien a svět Středozemě – sloužím tajnému ohni**. Zaměříme se na duchovní zdroje literární tvorby J.R.R. Tolkiena, zamyslíme se nad krásnou literaturou z hlediska duchovního významu a budeme sledovat „teologii Středozemě“ v díle tohoto autora. Prof. Pavel Hošek je vedoucí katedry religionistiky na ETF UK, kazatel Církve bratrské, viceprezident České křesťanské akademie. Zabývá se vztahem teologie a kultury a religionistickým výkladem krásné literatury. Bližší informace na www.michlehabrovka.cz. Vstupné dobrovolné.

POŘAD BOHOSLUŽEB a další základní informace

neděle	8.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha),
neděle	10.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha; rodiny s dětmi)
úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
středa	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
čtvrtek	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
pátek	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
sobota	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)

Svatost smíření / duchovní rozhovor

Příležitost k setkání s knězem a k svátosti smíření je vždy půl hodiny přede mší svatou v kostele sv. Václava (středa, pátek, neděle), nebo po dohodě s farářem.

Kontakty

Webové stránky farnosti

www.farnostvrsovice.cz

Čísla účtu farnosti

na provoz farnosti: 280828389/0800

Informační servis farnosti

(nedělní ohlášky, farní web a facebook, sekce „Pozvání“ ve farním časopise)
obstarává Anna Duchková
email: kancelar@farnostvrsovice.cz
telefon: 725 561 709.

Farář Mons. Artur Matuszek, Th.D.

tel: 607 084 855

farar@farnostvrsovice.cz

Výpomocný duchovní

P. RNDr. Mgr. Pavel Křížek

email: pavel-krizek@volny.cz

Farní kancelář pro veřejnost

fara – Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)

email: kancelar@farnostvrsovice.cz

Dary a finanční záležitosti – Ivona

Nováková

email: yvonanovakova@email.cz

Matriky – Jana Biskupová

email: kancelar@farnostvrsovice.cz

Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vrsovice, www.farnostvrsovice.cz. Neproděné, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Vydání příštího čísla je plánováno na 28. 4. 2024, příspěvky dodejte nejpozději do pátku 19. 4. Kontakt: vinice@farnostvrsovice.cz, tel: 732 736 728. Šéfredaktor: Mila Müller ml. (MiM). Další autoři: Anna Duchková (AD), Jana Gottwaldová, Hana Kučerová Rechnerová, Jan Rückl, Lída Hobzová, Lída Müllerová. Korektura: Alena Lišay Králíková. Sazba: Marcel Kukuczka.